

Музиката е нашият поздрав

В тазгодишния фестивал „Мартенски музикални дни“ участва и симфоничният оркестър на Словакката филхармония, който по мнението на специалистите принадлежи към елита на европейските оркестри. Неговият диригент н. а. Ладислав Словак работи със състава вече 20 години, бе любезен да отговори на поставените му от сътрудник на редакцията въпроси.

— Уважаеми другарю Сло

вак, какво бихте казали за ръководения от Вас оркестър?

— Оркестърът съществува от 30 години и е известен както в Чехословакия, така и в чужбина. Стимулиращ пример за нас е оркестърът на Чешката филхармония в Прага. Съвременен Братислава — градът, в който живеем и работим, образува тригълник с Будапеща и Виена, известни с музикалните си традиции. Това естествено създава голяма конкуренция и са нужни много усилия, за да и устоим.

Могат да кажат, че имаме забележителни солисти, много добри струнни и духови групи. За един оркестър 30 години не са особено дълъг период, затова средната възраст на нашите оркестранти не е голяма — те са млади, както по години, така и по дух, което е благоприятен фактор в изкуството.

Оркестърът води активен, изпълнен с артистични изяви живот. През април ще гостуваме в Италия, а после един месец ще бъдем в Япония, където ще изнесем 14 концерта.

— Участието ви във фестивала „Мартенски музикални дни“ ще остане ли като събитие в творческата биография на оркестъра?

— Безспорно, да. Известно ни е, че фестивалът в Русе протича на високо професионално равнище и играе важна роля в музикалния живот на нашата страна. Той е добре познат в Средна Европа, затова за нас участието ни в него е чест и радост, а и стремежът ни да се представим добре е голям.

Явно Русе има здрави музикални традиции, както и активна публика. Тези неща

трябва много да се пазят и непрестанно да се развиват, защото са истинско духовно богатство. Аз имам впечатление от фестивала, тъй като много пъти съм бил в България. Мой добър приятел е Илия Темков, който направи много за укрепването на фестивала. Познавам и Константин Илиев, който е един добър диригент и композитор, имам прекрасни спомени от покойния Панчо Владигеров, с когото също бяхме приятели. . .

За нас е радост да изпълним на русенска сцена Симфония № 3 от Цв. Цветакова. Работихме над тази творба с интерес и увлечение и навярно и запаред ще я изпълняваме. Фактът, че свирим съвременна българска музика наред с увертюрата към „Продадена невеста“ от Сметана, говори достатъчно красноречиво за отношението ни към българското симфонично творчество.

— А какво бихте пожелали на българските си колеги и на фестивалната публика?

— На българските диригенти бих пожелал: първо — да работят с добри оркестри, второ — да изпълняват значителни съвременни творби, и трето — най-важното — да имат публика, която се възлнува от изкуството. Идеалният контакт между тези три неща създава щастието от творчеството. А музиката е призвана да носи щастие на хората. Тя е най-интернационалният език, път към разбирателство и дружба. Затова и нашите изпълнения са един поздрав, донесен от Чехословакия, и едно сърдечно пожелание за щастие!

Разговора проведе

К. ВАСИЛЕВА